

Idet man i Henhold til ovenstaaende ikke kan anse en Lov af det nævnte Forslags Indhold eller i det hele taget en Lov, der omfatter andet end Tilsyn med Beholdere for flydende Lustarter, for fornøden, gør man opmærksom paa, at en Lov af dette Forslags Indhold kun vil forvolde de undertegnede Fabrikker ringe Gene i Forhold til de Ulemper og den Besøfning, den vil medføre for de allerede eksisterende og kommende Koleanlæg i Mejerier, Bryggerier og Slagterier Landet over; for disse vil en saadan Lov blive i høj Grad byrdefuld.

3 Erbødighed

Tuborg Fabrikker.

Nordisk Kulsyrefabrik."

har Justitsministeriet modtaget følgende Erklæring fra 1ste Fabrikinspektorat:

1ste Fabrikinspektorat. Kjøbenhavn V., den 23de Januar 1899.

Til Justitsministeriet!

Ved høslagt at tilbagefende det med Skrivelse Z. 713—3390 af 21de ds. fra det høje Ministerium oversendt Andragende fra Tuborg Fabrikker og Nordisk Kulsyrefabrik vedrørende Lovforslaget om sammenpreskede Lustarter skal jeg tillade mig følgende Bemærkninger:

Andragendet falder, som det vil ses, i tvende Dele, nemlig 1. en ret kortsattet Indsigelse mod Lovforslagets Bestemmelse om Tilsyn med de til Sammenpresning af Lustarter benyttede Apparater og 2. en ret vidtløftig, særlig paa Kulsyre møntet, Indrømmelse af Nødvendigheden af, at de til Forsendelse og Opbevaring af sammenpreskede Lustarter benyttede Beholdere undergives Tilsyn og underkastes regelmæssige Prøver.

Naaget Andragendet saaledes giver de i Lovforslaget med Hensyn til Beholdere givne Bestemmelser sin Tilslutning, skal jeg dog, da hele Fremstillingen kan opfattes som en Art Dokumentation for, at Forholdene i denne Henseende ere fuldt betryggende (og saaledes en Lovgivning ikke nødvendig), tillade mig at fremhæve, paa den ene Side, at der jo nu aldeles ikke have nogen Hjemmel til at kontrollere Indførelse af Beholdere fra Udlandet, og paa den anden Side, at der for vore egne to Fabrikkers Vedkommende ikke har været Tale om nogen autoriseret Prøve af Beholdere, førend Statsbanerne i afvigte Efteraar i Overensstemmelse med de internationale Befordringsregler nægtede at befordre Beholdere med Kulsyre, som ikke fandtes prøvede i de sidste 3 Aar. Det er da først herfter, at man er gaaet til at lade det ringe Antal Beholdere, der ere benyttede til Befordring paa Sernbane, underkaste den krævede Prøve, som man derimod ganske sikkert ikke lader foretage ved Beholdere, befordrede til Forbrugere pr. Vogn eller Skib. Og saadan vil Forholdet jo utvivlsomt blive, saafremt der ikke paabydes en obligatorisk Prøve af alle Beholdere, som paafyldes i Fabrikken. Og at en saadan, regelmæssig gennemført, virkelig er nødvendig, have Andragerne jo indrømmet i Tilslutning til, hvad der er almindelig anerkendt og senest godtgjort i 1896 af en i England til Overvejelse af hele Spørgsmaalet om Forebyggelse af Fare ved Fremstilling og Benyttelse af sammenpreskede Lustarter nedsat Regeringskommission. Men de nærmere Bestemmelser, som ere afhængige af den enkelte Lustarts Natur, kunne kun — hvad der jo findes tydelig godtgjort i Lovforslagets Motiver — gives ved Anordning.

Sluttelig skal jeg i øvrigt med Hensyn til Andragendets Behandling af Spørgsmaalet om Beholderne bemærke, at det ikke er korrekt, naar næstsidste Stykkes Affattelse synes at antyde, at man „allerede“ er under et Slags offentlig Tilsyn, da Forholdet nemlig kun er det, at efter min Anvisning Statsbanedriften, for at hjælpe ud over Savnet af en officiel Prøveinstitution, foreløbig godkender de af min tekniske Fuldmægtig gaaende privat foretagne Prøver af Beholdere, som skulle forsendes med Banerne, saaledes at et af ham benyttet Stempel betragtes som Prøvestempel. Men Inspektoratet har intet som helst med Prøverne, endstige med noget Tilsyn med Beholdere at gøre.

Med Hensyn til Andragendets Indvending mod Lovforslagets § 1 skal jeg bemærke, at den meget kortsattede, men noget vildledende Motivering i Andragendets 2det